

tidligere, skulde have kunnet tilendebringe sine Arbejder for Juul. Jeg for mit Bedkommende er overbevist om, at dette kun vilde have ført til, at Rigsdagssessionen vilde være bleven forlænget med 10 Dage. — Naar det ærede Medlem har sagt, at hvad der foranledigede mig til at tage Lovforslaget om Indkomstskatten tilbage, allerede var tilstede, da Sessionen begyndte, da forekommer det mig, at det ærede Medlem i den Henseende, tager noget fejl. For det Første kunde jeg da ikke vide, at man ikke vilde faae denne Sag til 2den Behandling i det andet Thing, førend efter at over 4 Maaneder af Sessionen vare forløbne, og dernæst kunde jeg heller ikke vide, at man vilde lægge saadanne Hindringer i veien for den, som man gjorde, eller som man i alt Fald efter den Betænkning, der kom tilsynne, maatte forudsætte at ville fremkomme. Det forekommer mig, at disse to Momenter have en meget væsentlig Indflydelse paa den Bestyrelse, der senere er tagen, idet man jo dog maa maale Arbejdet efter de Mænds Kræfter, der skulle udføre det, og jeg for mit Bedkommende tilstaaer, at det vilde være mig umuligt at vedblive endnu i omtrent to Maanedere at være saa at sige den eneste Minister, der kom til at høre hele Rigsdagsarbejdet, da omtrent Alt, hvad der var tilbage, jo vilde komme til at hvile paa mig. En anden Ting, som man ikke vidste dengang, Lovforslaget om Indkomstskatten blev forelagt, var den virkelige Besskaffenhed af Landets Høst i det sidst forløbne Aar. Det var mig ganske vist bekjendt, at den i det Hele taget maatte anses for at være en slap Høst, men deels vidste jeg ikke, at dette var Tilfældet over saa store Dele af Landet, som det senere har vist sig, og deels havde jeg ingen Kundskab om, hvad jeg senere har faaet at vide, og hvad vist mange af de Herrer Landmænd, som her ere tilstede, ville bekræfte, at Høsten ikke blot med Hensyn til Straaquantiteten er ringe, men at den ogsaa med Hensyn til Udbyttet af Sæden, Udbyttet i Skjæppen, er ringere, end man næsten kan mindes nogenstunde at have havt den. Denne Betragtning maatte gjøre det tilraadeligt ikke at forcere denne Skat igennem for dette Aar, naar man overhovedet for et enkelt Aar kunde

undvære Skatten, og navnlig naar man derhos maatte erkjende, at det System, som man var kommen ind paa, i et saadant Aar maatte vise sig at være saa uhenfigtsmæssigt, at det næsten var uforvarligt at anvende det. Hvad jeg tidligere har sagt med Hensyn til min Stilling til Jernbanevæsenet, det vedstaaer jeg, men deraf følger ikke, at man ikke for et enkelt Aar kan opgive Noget af sin Fordrings Strengthed, og jeg beder det ærede Medlem saavel som de øvrige ærede Medlemmer at lægge vel Mærke til, at jeg indledede min Tilbagelagelse af Loven med en udtrykkelig Fastholden af det Princip, jeg havde søgt at gennemføre i Finantsloven, og som jeg havde tilladt mig at pointere ved Forelæggelsen baade af denne Lov og af Indkomstskatteloven. Jeg har altsaa taget et udtrykkeligt Forbehold i den Henseende og derved tilkjendegivet, at jeg for mit Bedkommende staaer paa det samme Standpunkt med Hensyn til Jernbaneudgifterne, det nemlig, at jeg ikke kan indrømme, at man kan vedblive at paalægge Statskassen at betale en større og større Rentedifference, uden at man tillige er beredt paa at skaffe Statskassen nye Indtægter. — Det ærede Medlem kom tilbage til forskellige Aaen, som han meente ikke vare lovlige (Kortegeer: Tvivlsomt lovlige), altsaa tvivlsomt lovlige; Hensigtsmæssigheden vilde han ikke bestride. Jeg tror dog ikke, at der er den fjerneste Grund for mig til at lægge Skjul paa, at jeg i afgjorte December Termin, strax efter at jeg af Kassebeholdningen havde maattet indfri de 1,500,000 Rd. i Creditbeviser, fandt det forvarligt og rigtigt at sikkre mig de til Terminen fornødne Midler ved at gjøre to Aaen i Nationalbanken, som imidlertid igjen ere tilbagebetalte. Hvad den anden Sag angaaer, da staaer den i Forbindelse med Realisationen af de preussiske Statspapirer, og jeg finder mig ikke opfordret til i dette Øieblik at udtale mig nærmere om de Transactioner, som i den Anledning have fundet Sted, da disse endnu ere svævende. Jeg skal altsaa med Hensyn til den Frygt, som det ærede Medlem synes at have med Hensyn til Kassebeholdningen, kun tillade mig at sige, at de Oplysninger, jeg sidst gav, gjaldt den dispo-